

והאלהים נסה את אברהם. שהוא בידיו הקריב את בנו יחידו אליו. ואיוב לא נתן לו ולא מסר לו כלום, ולא נאמר לו. אבל נמסר ביד המקטרג בדין של הקדוש ברוך הוא. שהוא עורר את המקטרג עליו מה שהוא לא רצה. שהרי בכל זמן בא המקטרג ההוא לעורר על בני אדם, וכאן הקדוש ברוך הוא עורר אותו עליו, שכתוב (איוב א) השמת לבך על עבדי איוב. אבל סוד עמק הוא. פתח ואמר, (בראשית ד) ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה לה. ויהי מקץ ימים, סוד הוא. מקץ ימים ולא מקץ ימין. דחה לקץ הימין, וקרב לקץ הימין. וכבר פירשנו, שכתוב (דניאל יב) ואתה לך לקץ. אמר הקדוש ברוך הוא לדניאל, ואתה לך לקץ. אמר לו, לאיזה קץ? לקץ הימין או לקץ הימין? עד שאמר לו, לקץ הימין.

ועל זה פחד דוד, שכתוב (תהלים טז) הודיעני ה' קציו. או לקץ הימין, או לקץ הימין. וכאן מה פתוב? ויהי מקץ ימים, ולא מקץ ימין. ומפני כן לא התקבל קרבנו, שהרי מהצד האחר היה הכל.

בא וראה מה פתוב, (בראשית ד) והכל הביא גם הוא. מהו גם הוא? לרבות הכל זה בזה. הקרבן פלו והעקר שלו היה להקדוש ברוך הוא, ונתן מחלקו לצד האחר, כמו שנאמר ומחלביהן. וקין, העקר עשה מקץ ימים, ונתן חלק להקדוש ברוך הוא, ועל זה נדחה הוא וקרבנו.

באיוב מה פתוב? (איוב א) והלכו בניו ועשו משתה וגו'. וכתוב ויהי פי הקיפו מי המשתה. וכתוב ושלחו וקראו לשלשת

דכתיב באברהם (בראשית כב) והאלהים נסה את אברהם. דאיהו בידיה אקריב לבריה יחידאי לגביה. ואיוב לא יתיב ליה ולא מסר ליה כלום. ולא אתמר ליה, אבל אתמסר בידא דמקטרגא, בדינא דקודשא בריך הוא. דאיהו אתער לההוא מקטרגא לגביה, מה דאיהו לא בעא. דהא בכל זמנא אתא ההוא מקטרגא לאתערא על בני נשא, והכא קדשא בריך הוא אתער לגביה, דכתיב, (איוב א) השמת לבך על עבדי איוב. אבל רזא עמיקא איהו.

פתח ואמר (בראשית ד) ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליי. ויהי מקץ ימים, רזא איהו, מקץ ימים, ולא מקץ ימין, דחה לקץ ימין, וקריב לקץ ימים. והא אוקימנא, דכתיב, (דניאל יב) ואתה לך לקץ. אמר קדשא בריך הוא לדניאל ואתה לך לקץ. אמר ליה, לאן קץ, לקץ הימין או לקץ הימין, עד דאמר ליה לקץ הימין.

ועל דא דחיל דוד, דכתיב, (תהלים טז) הודיעני יי קציו. או לקץ הימין, או לקץ הימין. והכא מה כתיב, ויהי מקץ ימים ולא מקץ ימין. ובגיני כן לא אתקבל קרבניה דהא מסטרא אחרא הוה כללא.

הא חזי מה כתיב, (בראשית ד) והכל הביא גם הוא. מאי גם הוא. לאסגאה כללא דא בדא. קרבנא כללא ועקרא דיליה הוה לקודשא בריך הוא, ויהיב חולקיה לסטרא אחרא, פמה דאת אמר ומחלביהן. וקין, עקרא עבד מקץ ימים, ויהיב חולקא לקודשא בריך הוא, ועל דא אתדחא איהו וקרבניה.

באיוב מה כתיב, (איוב א) והלכו בניו ועשו משתה וגו'. וכתוב ויהי פי הקיפו מי המשתה.

המשתה. וכתוב ושלחו וקראו לשלשת אחיותיהם לאכול ולשתות